

Nr 473

Av herr **Henning Nilsson** i Gävle **m. fl.**, *angående visst förtydligande av semesterlagen.*

Den senaste ändringen i semesterlagen innebär, att även frånvaro på grund av vanlig sjukdom motsvarande 90 arbetsdagar skulle kvalificera för erhållande av semester. Denna lagändring har föranlett vissa företag att tidigare än eljest avskeda arbetare, som är frånvarande på grund av sjukdom, för att slippa utbetala den semesterlön, som den nya semesterlagen föreskriver.

Verkstadsföreningen har utfärdat vissa regler för avskedande av s. k. långtidssjuka arbetare, vilka i stort sett överensstämmer med Arbetsgivareföreningens ståndpunkt. I Verkstadsföreningens skrivelse till sina medlemmar heter det bl. a.:

1. Den, som vid insjuknandet varit anställd kortare tid än 9 månader eller i anslutning till bortovaro för sjukdom tar varaktig anställning hos annan arbetsgivare eller som på grund av nedsatt arbetsförmåga icke beräknas komma tillbaka till arbetet inom överskådlig tid, kan uppsägas med iakttagande av den uppsägningstid som gäller vid företaget.
2. Andra arbetare, som kan antagas komma åter i arbete efter tillfrisknandet, strykes ur personalregistret tidigast efter
  - a) 12 månader om arbetaren vid insjuknandet arbetat högst 4 år vid verkstaden;
  - b) 24 månader om arbetaren vid insjuknandet arbetat längre än 4 år vid verkstaden.

Dessa rekommendationer är av sådan karaktär att arbetarnas fackförbund tagit avstånd från desamma. De strider mot den anda och mening, som de anställda inlägger i semesterlagen och i kollektivavtalet.

Med hänvisning till vad som här anförts får vi hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådant förtydligande av semesterlagen, att här nämnda försök att kringgå lagens anda och mening omöjliggöres.

Stockholm i januari 1957

Henning Nilsson

Erik Karlsson

Gustav Johansson